

R.M. 100

sírodra írok
az ég is összetört
látod fehér kondenzcsíkok
hálója messze zivatarfelhőket
írt ott

fekszel a földben
málló kabátban
kétszer kitarva védő szárnya alól
te sokszor meggyötört
hát ily messze bűvó otthoni táj
pár száz méterre tőled Petőfiék
meg Vörösmarty Mihály
mind rög
sré vizaví Karinthy röhög
színes tintákat álmodó
sírján
messze a Logodi utca

oly sok gép száll fel
pisztolylövésnyire Ferihegy 2
óránként húsz is
a parcellaszámnál mi 41
egy ottfelejtett nyírfaseprő

rigó danol
nap süt
rögöt cipel dolgos hangyák hada
meleg üt homlokon
gondolat szavakat csatol

borostyán nő
nők hervadnak
törökszekfűk illata hull
szürkül travertin
nem virraszt éji felleg
csak a temetőőr

kertészek öntöznek
hamvakat hord szét vízsugár

május van századik
járkálj csak
öregket ölel a halál
elmúlnak századok

le se nézel fentről

